

Overzicht van de erevelden in Indie met de daar begraven militairen

In de periode 1946 - 1950 werden door de Legergravendienst van het KNIL verspreid over de Indische archipel 22 erevelden aangelegd. Na de opheffing van het KNIL in 1950 werd het beheer over deze erevelden overgedragen aan de Oorlogsgravenstichting. Begin jaren zestig van de vorige eeuw werd in overleg met de Indonesische regering het aantal Nederlandse erevelden in Indonesië verminderd. De stoffelijke resten werden toen herbegraven op 7 erevelden op Java.

1063 militairen hebben een tot op heden onbekende rustplaats.

1282 militairen zijn begraven op het ereveld Menteng Pulo in Djakarta.

Van de zeven Nederlandse erevelden op Java is het ereveld Menteng Pulo het meest bekend. Dit komt vooral door de Simultaankerk en het aangrenzende Columbarium met meer dan 700 urnen van in Japan omgekomen Nederlandse krijgsgevangenen.

Hier rusten Nederlandse slachtoffers die de verschrikkingen van de Japanse kampen niet hebben overleefd en Nederlandse militairen die tijdens de politioele acties (1945-1949) om het leven kwamen. Ereveld Menteng Pulo telt ongeveer 4.300 graven.

1111 militairen zijn begraven op het ereveld Kembang Kuning in Soerabaja.

Op ereveld Kembang Kuning in Surabaya zijn burgerslachtoffers van de kampen op Oost-Java begraven, alsmede militairen van de Koninklijke Landmacht, het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL) en de Koninklijke Marine. In totaal liggen hier meer dan 5.000 slachtoffers begraven.

Kembang Kuning wordt ook wel het marine-ereveld genoemd. Dit is niet zo vreemd, want de centrale plaats op dit ereveld wordt ingenomen door het Karel Doorman-monument. Dit monument herinnert aan de Slag in de Javazee op 27 februari 1942. Daarbij ging schout-bij-nacht Karel Doorman met zijn geallieerde eskader ten onder. Het betekende het einde van een heroïsche poging de Japanners de doorgang naar Java te beletten. Van de slachtoffers die vielen bij deze slag, werd slecht een enkeling hier begraven. 915 marinemannen vonden een zeemansgraf. Hun namen staan op 15 bronzen platen op de achterzijde van het monument en zijn ook terug te vinden in de Gedenkboeken van de Oorlogsgravenstichting.

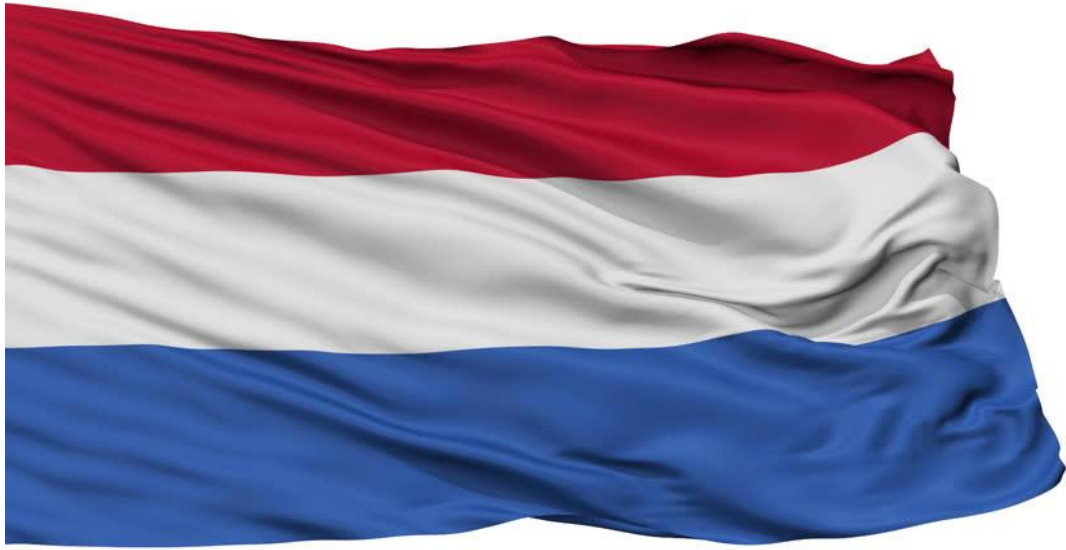
**752 militairen
op het ereveld Candi in Semarang.**

zijn begraven

Ereveld Candi is gelegen in de heuvels even ten zuiden van Semarang. Het werd aangelegd op initiatief van de militairen van het eerste contingent Nederlandse troepen - de 'T-brigade' -, dat 12 maart 1946 bij Semarang aan land kwam.

Op dit ereveld zijn uitsluitend gesneuvelde militairen (her)begraven. Oorspronkelijk was het de bedoeling om hier voor zover mogelijk alle na-oorlogse in Midden-Java gesneuvelde militairen te (her)begraven. Maar naderhand werd dit ereveld tevens bestemd als begraafplaats voor de militaire slachtoffers uit de Tweede Wereldoorlog, die verspreid in Midden-Java waren begraven. Ereveld Candi telt meer dan 1.000 graven.

1072 militairen zijn begraven op het ereveld Pandu in Bandung.

Ereveld Pandu ligt in Bandung. Op dit ereveld rusten militairen van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL), die omkwamen in de strijd tegen de Japanners, maar ook vele burgers uit de interneringskampen in en rond Bandung. Ook in de onrustige tijd na de capitulatie van Japan in 1945 waren vele slachtoffers te betreuren, burgers zowel als militairen waaronder velen van de Koninklijke Landmacht. Zij waren als oorlogsvrijwilliger of als dienstplichtige uitgezonden om orde en rust te brengen.

Op het hoogste punt van het ereveld Pandu staat het vlaggenmonument met in de voet de namen van de plaatsen waar slag is geleverd. Rond dit monument bevinden zich gedenkplaten met de namen van de gesneuvelden van de Ciater- en Subangstellingen, de laatste verdedigingslijnes voor Bandung. Tevens staan hier het KNIL-monument en de tombe voor de 'onbekende soldaat' en voor de 'onbekende burger'. Ereveld Pandu telt ruim 4.000 graven.

**550 militairen
op het ereveld Leuwigajah in Tjimahi.**

zijn begraven

Niet ver van Bandung, even buiten de stad Cimahi, ligt het ereveld Leuwigajah. Van alle erevelden die de Oorlogsgravenstichting beheert, ligt op Leuwigajah het grootste aantal slachtoffers begraven. Op dit ereveld zijn veel stoffelijke resten van mensen herbegraven, die eerst elders op een ereveld in de archipel begraven zijn geweest (Sumatra, Borneo). Behalve kampslachtoffers werden hier ook vele militairen van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL) en van de Koninklijke Landmacht begraven, die sneuvelden in de woelige jaren na de Japanse capitulatie. Op dit ereveld bevinden zich de graven van ruim 5.000 Nederlandse oorlogsslachtoffers.

94 militairen zijn begraven op het ereveld in Kalibanteng.

Ingeklemd tussen de luchthaven van Semarang en de Jalan Siliwangi, de vroegere Grote Postweg, ligt het ereveld Kalibanteng. Hier liggen ruim 3.100 oorlogsslachtoffers begraven. Het overgrote deel van deze slachtoffers zijn burgers uit de beruchte Japanse interneringskampen van Midden-Java, zoals Ambarawa, Banju Biroe, Lampersari en Karangpanas. Zij kwamen om als gevolg van de erbarmelijke omstandigheden in deze kampen, gedurende de Japanse bezetting van 1942 tot 1945. Veel vrouwen en kinderen liggen hier begraven. Voor hen werden op het ereveld het vrouwenmonument en het jongenskampenmonument opgericht.

24 militairen zijn op weg naar Indie of op de thuisreis naar Nederland omgekomen en hebben een zeemansgraf gekregen.

221 militairen zijn op over de gehele Indische Archipel verspreide begraafplaatsen, In Nederland of elders in de wereld (o.a. in Singapore, Abedan/Teheran en Goja/India) begraven.

Van het totaal aantal omgekomen militairen in de periode 1945-1950 zijn er 3097 van het KNIL en 3082 vanuit Nederland uitgezonden militairen.

Opdat zij met ere mogen rusten

